

عنوان مقاله:

درخواست صلح با انکار دعوی در حقوق ایران و فقه عامه

محل انتشار:

فصلنامه اندیشمندان حقوق، دوره 3، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد صادقی - دکتری حقوق خصوصی، استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

راضیه شایق نیک نفس - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی قم

خلاصه مقاله:

یکی از اقسام عقد صلح، صلح دعوی است و صلح با انکار دعوی یکی از اقسام صلح دعوی از جهت موضوعی که مدعی علیه در برابر آن قرار می گیرد، می باشد. هرگاه مدعی علیه مفاد ادعای مدعی را نپذیرد و پس از آن به مصالحه نشینند صلح با انکار دعوی خواهد بود. در حقوق ایران در ماده 755 قانون مدنی، صلح با انکار دعوی جایز دانسته شده و درخواست صلح اقرار محسوب نشده است، در فقه عامه شافعی صلح با انکار دعوی را جایز نمی داند و در صورتی جایز می داند که مدعی دعوی خود را ناروا بداند و مدعی علیه را محق بشناسد. لذا با درخواست صلح، اقرار به مال یکت مدعی علیه کرده است و در چنین صورتی صلح صحیح می باشد. این مقاله می کوشد این موضوع را تحلیل کرده و علت اختلاف نظر را مورد بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

صلح، دعوی، انکار دعوی، اقرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542013>

